

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/249/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011178
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:2120011178.6

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného X. S., nar. XX. XX. XXXX v S., A., trvale bytom S., S. XX, A., t. č.
v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 02. júna 2022, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Bc. Karolíny Tomatovej a Bernardíny Živčicovej jednomyselne takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený X. S., nar. XX. XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6T/2/2003 zo dňa 02.03.2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/4/2010 zo dňa 03. 02. 2011.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Dňa 16. 11. 2020 bol Okresnému súdu Trenčín postúpený Okresným súdom Trnava návrh odsúdeného X. S., nar. XX. XX. XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podaný prostredníctvom obhajcu.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 7) a z priložených rozhodnutí súd zistil, že odsúdený je vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pôvodne maximálny stupeň resp. III. nápravno-výchovná skupina), ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6T/2/2003 zo dňa 02.03.2009 (č. I. 14) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/4/2010 zo dňa 03.02.2011 (č. I. 20), pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., sčasti spáchaný v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., na ktorého výkon nastúpil dňa 11.08.2017 a ktorý má po započítaní doby väzby a výkonu trestu (13.05.2000 - 13.05.2002, 13.05.2002 - 09.10.2002, 09.10.2002 - 21.05.2003, 16.10.2016 - 11.08.2017) predpokladane vykonať dňa 07.10.2023.

Vyššie uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol zároveň z dôvodu uloženia súhrnného trestu zrušený aj výrok o treste vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T/18/2001 (pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.).

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 34Nt/118/2018 zo dňa 23.11.2018 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu a to jeho preradením z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do stredného stupňa stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Nt/92/2020 zo dňa 01.10.2020 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu a to jeho preradením z ústavu so stredným stupňom stráženia do minimálneho stupňa stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 07.06.2020.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 6) ÚVTOS Dubnica nad Váhom uviedol, že: „Na dožiadanie Vám zasielam hodnotenie k žiadosti o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (ďalej len „výkon trestu“), ktorú si podal odsúdený X. S., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom S., štát A.. A. je ženatý, má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou, pred výkonom trestu nezamestnaný. Do výkonu trestu bol dodaný z cudziny dňa 11.08.2017 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu

na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, odkiaľ bol dňa 22.08.2017 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav Leopoldov“), kde začal vykonávať trest v maximálnom stupni stráženia. Počas pobytu v ústave Leopoldov bolo zistené porušenie interných predpisov, keď nastúpil na previerku početného stavu odsúdených neustrojený podľa určených vzorov. Ďalšie vážnejšie porušenie povinností vyplývajúcich z interných a zákonných noriem nebolo zaznamenané. Správanie a vystupovanie mal slušné, tendenčné, zamerané na nadmerne priaznivú sebaaprezentáciu. Príkazy a nariadenia personálu plnil. Konfliktné situácie v kolektíve odsúdených nevyvoláva. Vo voľnom čase sa venoval sledovaniu televízneho vysielania, hraniu spoločenských hier a športovaniu počas vychádzok. Pracovne bol zaradený na pracovisku v ústave s dozorom, kde si svoje povinnosti plnil. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval s primárnou rodinou. Dňa 23.11.2018 bol na návrh odsúdeného rozhodnutím Okresného súdu Trnava odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu preradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, trest zostal vykonávať v ústave Leopoldov. V plnení povinností vyplývajúcich zo zákonných a interných noriem neboli zaznamenané nedostatky. Správanie mal slušné, orientované na presadzovanie svojich zámerov. V kolektíve odsúdených bol nekonfliktný. Vo voľnom čase počúval rozhlas, sledoval televízne vysielanie a hral spoločenské hry. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapájal do prednášok a športových súťaží. Pracovne bol zaradený na pracovisku v ústave s dozorom. Povinnosti vyplývajúce z pracovného zaradenia sa snažil plniť, no pracovná disciplína nebola vždy na požadovanej úrovni, keď si ku svojim pracovným výkonom nechal pripisovať pracovné výkony iných odsúdených, následkom čoho bol z pracoviska vyradený. Neskôr bol opätovne pracovne zaradený na pracovisko v ústave

s dohľadom, kde neboli zaznamenané negatíva. K činnostiam pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného nepristupoval vždy zodpovedne a v požadovanej kvantite. Kontakt udržiaval s primárnou rodinou, bývalou manželkou a priateľmi. Dňa 01.10.2020 bol na návrh odsúdeného rozhodnutím Okresného súdu Trnava odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 01.10.2020 bol na návrh odsúdeného rozhodnutím Okresného súdu Trnava odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 20.10.2020 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „ústav Dubnica“). Adaptácia na výkon trestu v ústave Dubnica prebehla bez zaznamenaných negatív. Správanie a vystupovanie má zamerané na vytváranie pozitívneho obrazu o svojej osobe. Povinnosti vyplývajúce z interných a zákonných noriem dodržiava, príkazy a nariadenia plní, poriadok a čistotu udržiava podľa určených vzorov. V kolektíve odsúdených je nekonfliktný. Vo voľnom čase pozerá televízne vysielanie, číta dostupnú literatúru, hrá spoločenské hry a počúva rozhlas. V ústave Dubnica pracovne zaradený doposiaľ nebol z dôvodu nedostatku vhodnej práce. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája podľa potreby. Kontakt udržiava s primárnou rodinou a priateľmi, na čo využíva formu korešpondencie, telefonovania a videonávštev. Doposiaľ bol dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest nevykazuje. Program zaobchádzania je u odsúdeného zameraný najmä na plnenie povinností vyplývajúcich z interných a zákonných noriem, zmysluplné využívanie voľného času, plnenie pracovných povinností a udržiavanie kontaktu s primárnou rodinou. Program zaobchádzania plní v bodech edukácia, aktivity vo voľnom čase a vzťahy s vonkajším prostredím. Program zaobchádzania

plní čiastočne v bode zaraďovanie do práce z dôvodu, že jeho pracovná disciplína a zapájanie sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného neboli vždy na požadovanej úrovni. Riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako stredné. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá. Rizikovými oblasťami u odsúdeného sú najmä odsúdenie za závažnejšiu trestnú činnosť, voči ktorej sa vyjadruje nekriticky, absencia legálneho zamestnania a prítomné manipulatívne tendencie v komunikácii a v správaní. Z anamnestických údajov z psychologického vyšetrenia, zo záznamov z psychologických služieb a pedagogickej dokumentácie vyplýva, že odsúdený má nekritický postoj k trestnej činnosti z dôvodu jej popierania. Záverom hodnotenia konštatujem, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúčam podmiennečné prepustenie.“

Z dodatku k hodnoteniu ústavu (č. I. 46) vyplynulo, že dňa 09. 02. 2021 bolo ústavu obhajcom odsúdeného doručené potvrdenie o dĺžke zamestnania pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené ústav vypracoval nové riziko sociálneho zlyhania, ktoré bolo vyhodnotené ako nízke. Následne ústav zmenil aj záver hodnotenia a to tak, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom odsúdeného odporúča podmiennečne prepustiť s dohľadom.

V ďalšom dodatku k hodnoteniu (č. I. 99) ústav uviedol, že: „Na základe dožiadania Vám zasielam dodatok k hodnoteniu na odsúdeného X. S. narodeného XX.XX.XXXX. Z výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav Leopoldov“) bol najskôr zaradený na pracovisku v ústave s dozorom. Povinnosti vyplývajúce z pracovného zaradenia zväčša plnil na požadovanej úrovni, bolo však aj zistené pripisovanie pracovných výkonov iných odsúdených, v dôsledku čoho bol z pracoviska vyradený. Neskôr bol opätovne pracovne zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom, kde neboli zaznamenané žiadne negatíva a jeho pracovná disciplína bola hodnotená pozitívne. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal, zväčša ich vykonával zodpovedne i keď sporadicky boli zistené rezervy v prístupe k nim v zmysle nedostatočnej kvantity. Po upozornení sa jeho prístup stabilizoval. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „ústav Dubnica“) doposiaľ pracovne zaradený nebol pre nedostatok vhodnej práce. V ústave Dubnica sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného zapája aktívne a personálom je hodnotený kladne. Vykonáva čistiace a upratovacie práce v rámci sektora a jeho okolia a výmenu odevných zvrškov odsúdených. Po výkone trestu chce v pracovnej oblasti pomáhať rodine a opätovne sa vrátiť k podnikaniu s nehnuteľnosťami, ktorému sa venoval pred výkonom trestu. Sociálny kontakt udržiava hlavne s manželkou a deťmi, vzhľadom na to, že je cudzinec využíva najmä formu telefonovania, korešpondencie a videonávštev. Kontakt udržiava aj so súrodencami a priateľmi. K udržiavaniu vzťahom s vonkajším prostredím pristupuje zodpovedne, vzťahy s blízkymi možno hodnotiť ako pozitívne a podporné. Po výkone trestu sa chce vrátiť k manželke a deťom. Od spracovania prvého dodatku ku konaniu o podmiennečnom prepustení č. ÚVTOS-hodn-XXX-X/XX-XXXX zo dňa 10.02.2021 nedošlo ku žiadnym zmenám a záver dodatku k hodnoteniu sa nemení.“

Z odpisu registra trestov (č. I. 9) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí na otázku predsedu senátu, kedy malo dôjsť k pripisovaniu pracovných výkonov iných odsúdených resp. kedy bol vyradený z pracoviska uviedol, že tomu tak bolo v apríli 2019. Následne 09.08.2019 bol zaradený na iné pracovisko. Tam má zápis, že odsúdený nesplnil normu a 14.11.2019 bol vyradený.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že ho mrzí to čo sa stalo, trestnú činnosť veľmi ľutuje a bude sa snažiť slušne žiť, tak ako sa patrí. Ďalej uviedol, že medzitým nebol odsúdený v iných trestných veciach. Bol odsúdený za § 224 a následne mu bol uložený súhrnný trest, ktorý teraz vykonáva. V iných prípadoch odsúdený nebol. Po prepustení sa plánuje zdržiavať v Macedónsku, ak bude treba bude aj tu. Pred výkonom trestu podnikal, majú rodinné podniky ako reštaurácie, stavebníctvo a potraviny. V týchto spoločnostiach je zamestnaný, zároveň je jedným zo spoluvlastníkom spolu s jeho 4 bratmi. V prípade prepustenia na slobodu má viacero domov v Macedónsku, býva na adrese S., S. XX, kde je aj hlásený. Býva s manželkou a deťmi, ktoré majú 6 a 12 rokov. V minulosti bol podmiennečne prepustený, ale rozhodnutie bolo zrušené tým, že mu dali súhrnný trest. K hodnoteniu ústavu konkrétne k časti

týkajúceho sa pracovného zaradenia šitia, kde bol zaradený uviedol, že robili viacerí naraz, pričom šili dokopy. Tým, že ostatní mali pohľadávky a nechceli robiť pre ústav zadarmo, preto im bolo povedané od majstra a od vedúceho, nech sa šije v jeho mene, ale nákup sa robil potom spoločne, preto nebol za to ani disciplinárne trestaný.

Odsúdený na ďalšom verejnom zasadnutí na otázky uviedol: Otázka predsedu senátu: „Viete sa vyjadriť k záveru riaditeľa ústavu o zistení manipulatívnych tendencií?“ Odpoveď odsúdeného: „Vážne tomu nerozumiem, neviem čo by som k tomu povedal, ako sa mám vyjadriť.“ Otázka predsedu senátu: „Viete sa nejak vyjadriť k trestnému stíhaniu ČVS.PPZ- 338/NKA-PZ-BA-2013?“ Odpoveď odsúdeného: „K tomu neviem ako sa mám vyjadriť, som tam obvinený, vyšetrovanie neprebíha z dôvodu, že mám zásadu špeciality. Chcel som vypovedať, ale nechceli ani vyšetrovateľ, ani prokurátor.“, Otázka obhajcu: „Pán S. pri komunikácii so spolu odsúdeným alebo s referentami alebo s inými osobami služobne zaradenými v ústave kde vykonávate trest, snažite sa na nich nejak psychologicky podprahovo pôsobiť, aby ste zmenili ich názor na Vás alebo na vnímanie okolitých udalostí tak ako si to predstavujete vy?“ Odpoveď odsúdeného: „V žiadnom prípade, ja som taký aký som, v žiadnom prípade nikoho neovplyvňujem, je tu pán pedagóg, poznajú ma veľmi dobre, to je absurdné.“ Otázka obhajcu: „Môžete uviesť, či máte vedomosť na základe čoho konkrétneho, teda či bola nejaká situácia kedy by Vám bol osobne vytknutý sklon k manipulativnosti?“ Odpoveď odsúdeného: „Jediné čo by mohlo byť, tak na šitie v Leopoldove, kde som robil, všetci majú pohľadávky, viete, ako to chodí v base, ja som nemal pohľadávky, väzni nechcú šiť, lebo nedostanú nič, tak ma poprosili majster aj brigádír, aby sme šili grupne v mojom mene, lebo ja som nemal pohľadávky, stoja 10 eur 4 vrecia, oni mi to povedali, snažil som sa robiť láskavosť, nakoniec bol černoš, ktorý ma natrel a preto som ani nebol potrestaný, 4 vrecia topánok som mal povinne, to som šil, jediný tento problém, iný problém nebol.“ Otázka obhajcu: „Vysvetlite, aký by bol rozdiel keby ste tie topánky šili vy a nie niekto iný?“ Odpoveď odsúdeného: „Nedostali by nič, lebo boli v mínuse, keby šili 2-3 euro vrece bolo, jedno vrece neušili denne, keď boli dobrí šiči.“ Otázka obhajcu: „Čo ste spravili s tými peniazmi, ktoré ste za prácu iných dostali vy?“ Odpoveď odsúdeného: „Kúpil som im tabak a kávu a ešte som aj doložil z mojich.“ Otázka predsedu senátu: „To bolo kedy?“ Odpoveď odsúdeného: „V roku 2019-2020, za to ma nikto nepotrestal.“ Otázka predsedu senátu: „To druhé stíhanie je za aký trestný čin?“ Odpoveď odsúdeného: „Ide o drogy“.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na ďalšom verejnom zasadnutí na otázky uviedol: Otázka predsedu senátu: „Viete sa nejakým spôsobom vyjadriť k zisteniam manipulatívnych tendencií odsúdeného v komunikácii a správaní sa, ktoré zistenia sú významné pre posúdenie, či plnenie povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu je skutočným prejavom polepšenia alebo len prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu? A viete uviesť konkrétne situácie“. Odpoveď za ústav: „Manipulatívne tendencie vyplývajú z hodnotenia sociálneho zlyhania konkrétne nie je písané čo. Nie sú tam konkrétne situácie.“ Otázka predsedu senátu: „Je nejaká osoba, ktorá by to vedela súdu ozrejmiť v ústave?“ Odpoveď za ústav: „K tomu by sa vedel vyjadriť psychológ ústavu.“ Otázka obhajcu na ústav: „Či vie v ústave pomenovať konkrétny skutok, pri ktorom by sa mala prejavovať tvrdená manipulativnosť?“ Odpoveď za ústav: „Bolo to v psychologickom vyšetrení.“ Zástupca ústavu následne dodal, že od posledného hodnotenia došlo k zmenám, odsúdený bol dvakrát disciplinárne odmenený za rozvoj osobnosti. Otázka predsedu senátu: „Viete uviesť konkrétne dátumy a za čo boli udelené odmeny?“ Odpoveď za ústavu: „Dňa 31. 08. 2021 - odmena mimoriadne povolenie návštevy. Druhá odmena bola v apríli 2022- tiež za činnosti pre všeobecný rozvoj odsúdeného - pochvala, odsúdený má na starosti vykonávanie výmeny odevných zvrškov, vykonávanie čistiaciach a upravovaných prác v sektore a jeho okolí za tieto činnosti mu boli udelené odmeny.“ Otázka predsedu senátu: „Bol odsúdený v minulosti disciplinárne trestaný“. Odpoveď ústavu: „Odsúdený disciplinárny trest nevykazuje, v minulosti bol jeden krát potrestaný, bolo to v UVTOS Leopoldov hneď na začiatku výkonu.“ Otázka predsedu senátu: „Koľko teda vykazuje disciplinárnych odmien?“ Odpoveď za ústav: Aktuálne odsúdený vykazuje 4 disciplinárne odmeny.“ Otázka obhajcu: „Z akého dátumu je tá tabuľka kedy bola určená manipulativnosť?“ Odpoveď za ústav: „26. 11. 2020.“ Otázka obhajcu: „Odkedy on ako pedagóg prichádza do styku s pánom S. ako sa k nemu správal?“ Odpoveď za ústav: „Z pedagogickej dokumentácie nevyplýva manipulatívne správanie voči personálu je slušný.“

Psychológ ústavu Mgr. O. I. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí k manipulativným tendenciám odsúdeného uviedol: „V zásade je to tam uvedené ako jeden z rizikových faktorov, keďže sa vyhodnocuje

rizikovosť z hľadiska recidívy, za seba som sa jedenkrát rozprával, po tom ako prišiel ku nám do ústavu okolo dňa 20. 10. 2020, boli prítomné v komunikácii bola prítomná taká tá manipulatívnosť v tom ako boli poskytované informácie. Vzhľadom k tomu, že ten rozhovor bol pred dvoma rokmi, ja sa si nepamätám presne, čo sa tam rozprávalo. To, čo som uviedol je vlastne záver môjho zápisu. Otázka predsedu senátu: „Naozaj ničím bližšie neviete popísať z akých konkrétnych skutočností ste vychádzali alebo na základe akých konkrétnych skutočností ste dospeli k záveru o manipulatívnych tendenciách odsúdeného v komunikácii a správaní sa odsúdeného?“ Odpoveď psychológa: „Ja si pamätám ten rozhovor len matne, vzhľadom k tomu, by som nepovažoval tú odpoveď za objektívnu, pretože si nepamätám veci, tú konverzáciu presne. Nechcel by som, aby som uviedol niečo nepresne a uškodil tým klientovi. “

Zo správy Prezídia policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania ČVS: PPZ-127/NKA-B2-2019 zo dňa 8.2.2022 vyplýva, že trestné konanie vedené na 2. oddelení vyšetrovania odboru Bratislava národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-338/NKA-PZ-BA-2013 bolo z dôvodu reorganizácie preevidované na číslo spisu ČVS: PPZ-127/NKA-BA2-2019. V predmetnej veci sú obvinení:

1/ X.t S., narodený XX.XX.XXXX v S., A. republika, štátny občan A. republiky,

12/ E. S., narodený XX.XX.XXXX v S., A. republika, štátny občan A. republiky,

a stíhaní sú za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) I Trestného zákona. X. S. a E. S. sú v príbuzenskom vzťahu, bratrancí, kde proti E. S. je vedené konanie ako proti ušlému v zmysle ustanovení § 358 Trestného poriadku.

X. S. bol dňa 16.10.2016 na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu č. 6T/2/2003 vydaného Krajským súdom v Bratislave zadržaný na hraničnom prechode medzi Macedónskom a Kosovom, následne bol dňa 11.08.2017 vydaný Kosovom a odovzdaný na výkon trestu odňatia slobody v trvaní desať rokov do ústavu na výkon trestu na územie SR (trest uložený rozsudkom KS BA pod č. 6T/2/03, iná trestná vec). Súčasne bol pod ČVS: PPZ- 127/NKA-BA2-2019 na menovaného vydaný Okresným súdom Bratislava I dňa 24.11.2010 príkaz na zatknutie podľa § 73 ods. 1 Trestného poriadku pod č.k. 0Tp 594/10. Dňa 11.07.2011 boli Okresným súdom Bratislava I vydané Európsky zatýkací rozkaz pod č.k. 0Tp 285/2011 a Medzinárodný zatýkací rozkaz pod č.k. 0Tp 285/2011.

Po dodaní odsúdeného X. S. do výkonu trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky boli v predmetnej veci vykonané viaceré úkony a preverovania s tým, že v súčasnosti nakoľko si obvinený uplatnil zásadu špeciality bol daný návrh na vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu a návrh na vyžiadanie dodatočného súhlasu s ďalším trestným stíhaním X. S., pričom príslušné Kosovské justičné orgány doposiaľ nereagovali na žiadosť o dodatočný súhlas na trestné stíhanie.

V predmetnej trestnej drogovej veci hrozí obvinenému X. S. trest odňatia slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Vyšetrovanie bolo začaté ešte v roku 2009, pričom samotný kuriér, ktorý na územie Slovenskej republiky z Macedónska doviezol osem kilogramov heroínu si svoj trest už odpýkal a voči ďalším členom tejto organizovanej skupiny, tzv. vetve slovenských páchatel'ov sa stále vedie na Okresnom súde Bratislava I súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhujem zamietnuť návrh na podmienené prepustenie odsúdeného X. S..

Zo správy Krajskej prokuratúry Bratislava sp.zn. 2Kv 36/17/1100-102 zo dňa 08.02.2022 vyplýva, že na základe Vašej žiadosti zo dňa 31.01.2022 týkajúcej sa oznámenia stavu konania vo veci vedenej na tunajšej prokuratúre pod sp.zn. 2 Kv 36/17/1100 (ČVS:PPZ-338/NKA-PZ-BA-2013 oznamujem nasledovné : Predmetná vec sa naďalej nachádza v štádiu prípravného konania, obvinený X. S. je trestne stíhaný v dotknutej veci pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods.2 písm. c/ a ods.4 písm. c/ Trestného zákona s tým, že zo strany Krajskej prokuratúry Bratislava bol vypracovaný návrh na Okresný súd Bratislava V na podanie žiadosti o dodatočný súhlas s ďalším trestným stíhaním obvineného X. S., ktorej bolo zo strany súdu vyhovené, avšak stav vybavovania predmetnej žiadosti je taký, že príslušné Kosovské justičné orgány na žiadosť doposiaľ nereagovali.

Z rozhodnutia Súdu prvého stupňa v meste Q. - oddelenie pre závažné trestné činy sp.zn. E. č. XX/XX zo dňa 21.4.2022 vyplýva, že vo veci trestného čin proti obvinenému X. S. pre „Nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov a prípravkov ich prechovávanie a obchodovanie s nimi“

ustanovené v § 172 Trestného zákona Slovenskej republiky, konajúc na základe žiadosti Základnej prokuratúry mesta Uroshevac, oddelenia závažných trestných činov NJN č. 19/16 zo dňa 25.11.2020, povoliť vydanie, začatie vyšetrovania nového trestného činu obvineného (odsúdeného príslušnými orgánmi Slovenskej republiky), na pojednávaní trestného senátu konanom dňa 21.4.2022 v súlade s čl. 23, 27 zákona o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach 04/L-213 dňa 21.4.2022 vyniesol rozhodnutie:

Žiadosť o vydanie bola ZAMIETNUTÁ z dôvodu zaznamenania ďalšieho nového trestného konania proti obžalovanému X. S., ktorý dňa XX.XX.XXXX bol vydaný štátu Slovensku pre inú trestnú činnosť.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odsúdený bol vydaný na územie Slovenskej republiky na základe medzinárodného zatykača vydaného Slovenskom - Krajský súd v Bratislave sp.zn. 6T/2/2009 o dovzdanie do výkonu trestu odňatia slobody pre trestný čin „Nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich prechovávanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Tr. zákona Slovenskej republiky, za ktorý bol odsúdený na jednotazový trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6T/2/2003 zo dňa 02.03.2009, vo veci rozsudku najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5T/04/2010 zo dňa 03.02.2011.

Trestný senát tohto súdu konajúci na základe žiadosti o vydanie príslušným orgánom Slovenskej republiky, ako aj žiadosti Základnej prokuratúry v meste Uroshevac, odboru závažných trestných činov NPO č. 19/16 zo dňa 22.11.2016 rozsudkom NJN 69/16 zo dňa 27.01.2017 povolil vydanie X. S. do Slovenskej republiky.

Ministerstvo spravodlivosti rozhodnutím č. 12/2017 zo dňa 15.02.2017 vydalo súhlas na vydanie X. S., ktorý bol dňa 11.08.2017 odovzdaný na územie Slovenskej republiky do výkonu trestu odňatia slobody. Súhlas Ministerstva spravodlivosti na vydanie X. S. bol udelený za predpokladu, že:

- Proti menovanej osobe sa nevedie iné trestné konanie, alebo že bol odsúdený za iný trestný čin pred jeho vydaním a pre aký trestný čin jeho vydanie sa nedovoľuje.
- Za podmienky, že menovaná osoba nemôže byť vydaná do tretej krajiny bez povolenia ministra.

Prokurátor právom konečného návrhu uviedol: „Zohľadňujúc povahu a závažnosť trestného činu, za ktorý je menovaný právoplatne odsúdený aj berúc do úvahy, že v minulosti bol podmiennečne prepustený, snahou jeho prevýchove som toho názoru, že odsúdený nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a preto navrhujem jeho žiadosť zamietnuť.“

Odsúdený právom konečného návrhu a posledného slova uviedol: “Podmiennečne som nebol prepustený, bolo to zrušené, nemôžete mi to vyčítať, že som bol na pp-čko.“

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až

po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienčné prepustenie podľa ods. 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienčného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienčného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienčne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmienčne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienčného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody a na povahu spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody a to už dňa 7.6.2020.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Konkrétne súd prihliadol na v podstate kladné hodnotenie, z obsahu ktorého vyplynulo, že odsúdený I. vo výkone trestu bol pracovne zaradený, i keď sa vyskytli isté nedostatky (k tomu nižšie), II. zapájal sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti - čistiace a upratovacie práce, III. bol 4-krát disciplinárne odmenený, IV. voľný čas trávi aktívne, V. je nekonfliktný, VI. príkazy a nariadenia plnil, správal sa slušne.

Pokiaľ ide o zistené nedostatky (bol neustrojený podľa predpísaného vzoru, za čo mu bol uložený disciplinárny trest, pripisoval si pracovné výsledky iných odsúdených, k činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti nepristupoval vždy zodpovedne a v požadovanej kvalite, za čo však nebol ani disciplinárne postihnutý) tie nepovažoval súd za dôvod, pre ktorý by musel konštatovať nesplnenie druhej podmienky. Konkrétne prihliadol k tomu, že odsúdený v súčasnosti nevykazuje žiadny disciplinárny trest ale naopak 4 disciplinárne odmeny, pričom svoje konanie napravil ako aj prihliadol k tomu, že posledný nedostatok je evidovaný v období novembra 2019.

V prípade nekritického postoja odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, v tejto súvislosti je potrebné uviesť nasledovné. Súd z hodnotenia ústavu zistil, že tento nekritický postoj má byť založený na zistení, že odsúdený trestnú činnosť, pre ktorú je vo výkone trestu popiera.

V prvom rade súd uvádza, že účelom vykonávacieho konania nie je získanie priznania odsúdeného, ktorá skutočnosť vyplýva aj z ust. § 66 ods. 1 Tr. zákona, ktorý neustanovuje ako podmienku pre podmienené prepustenie aj priznanie sa odsúdeného. Súd v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona posudzuje „iba“ otázku či odsúdený preukázal polepšenie a či možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Preukázanie uvedených podmienok je podľa názoru súdu možné aj bez toho, aby sa odsúdený vyslovene priznal k spáchanému skutku (obdobne pozri aj nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 2204/17 zo dňa 12.02.2019).

Za druhé v prípade kritického nazerania na trestnú činnosť nie je ani tak dôležité priznanie sa k spáchanej trestnej činnosti, ako skôr uvedenie si spoločenskej škodlivosti takého konania. U odsúdeného však neboli zistené také postoje, ktoré by naznačovali schvaľovanie či súhlas s trestnou činnosťou, pre ktorú je vo výkone trestu. Nakoniec pokiaľ ide o „priznanie“ odsúdený na verejnom zasadnutí vyjadril ľútosť nad spáchaním trestnej činnosti, čím sa v podstate priznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy.

Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol 4-krát disciplinárne odmenený (2 ďalšie odmeny od ostatného rozhodovania prvostupňového súdu)

Odsúdený má zároveň vybudované pracovné návyky, keď vo výkone trestu bol pracovne zaradený, čím si vytvoril predpoklady po výkone trestu riadne sa zamestnať a predchádzať tak trestnej činnosti.

Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované riadne sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s primárnou rodinou. Vzťahy ústav vyhodnotil ako pozitívne a podporné. Z doplnenia hodnotenia (č. I. 99), ale aj z vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplynulo, že ten sa plánuje vrátiť domov do Macedónska k manželke a deťom. Odsúdený zároveň predložil čestné vyhlásenie od J. X. (č. I. XX), z ktorého vyplýva, že má v prípade prepustenia zabezpečené ubytovanie na Slovensku, ak by to bolo potrebné.

Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom, ale aj s ohľadom na jeho sociálne zázemie odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava).

Nakoniec v prípade odsúdeného bolo riziko recidívy vyhodnotené ako nízke a jeho resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako priaznivá (č. I. 46 - 47).

Dôležitým dôvodom prečo súd rozhodol kladne o návrhu odsúdeného je skutočnosť, že trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody, sa dopustil v období okolo roku 2000, pričom súdu z odpisu registra trestov nevyplynulo, že by odsúdený od dňa 21.05.2003 kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6T/2/2003 až do jeho následného zadržania na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu dňa 16.10.2016, spáchal ďalšiu trestnú činnosť. Vzhľadom na uvedené musí súd konštatovať, že odsúdený počas tohto obdobia (viac ako 13 rokov) viedol riadny život.

Súd s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, kladne vyhodnotil tú skutočnosť, že si vytvoril podmienky na jeho postupné preradenie z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedené skutočnosti tak svedčia o schopnosti a možnosti resocializácie odsúdeného.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Pokiaľ ide o riziká sociálneho zlyhania uvedené v hodnotení ústavu tie sú podľa súdu u odsúdeného čiastočne znížené resp. nie sú úplne opodstatnené (závažnejšia trestná činnosť, voči ktorej sa vyjadruje nekriticky, absencia legálneho zamestnania a prítomné manipulatívne tendencie v komunikácii a v správaní).

V tomto súd poukazuje pokiaľ ide o I. závažnosť spáchanej trestnej činnosti, že táto sama o sebe nemôže byť prekážkou pre podmiennečné prepustenie, ak inak odsúdený spĺňa zákonné podmienky, keď závažnosť trestnej činnosti je zohľadnená jednak vo výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale aj tým, že odsúdený môže byť podmiennečne prepustený až po vykonaní určitej výmery trestu, ktorej doba je závislá od toho či sa jedná o prečin, zločin resp. obzvlášť závažný zločin, teda práve od závažnosti trestnej činnosti.

V prípade II. nekritického postoja k trestnej činnosti súd odkazuje na časť týkajúcu sa splnenia druhej podmienky, kde sa k tejto otázke už vyjadril.

Pokiaľ ide o III. absenciu legálneho zamestnania na slobode súd uvádza, že v zmysle doplnenia hodnotenia (č. I. 46) ústav od tohto rizika sociálneho zlyhania upustil, keď vychádza z doručeného potvrdenia o predchádzajúcom zamestnaní odsúdeného predloženého jeho obhajcom.

Z hľadiska povahy trestnej činnosti súd zistil, že odsúdený je vo výkone trestu pre drogovú trestnú činnosť (obchodovanie s drogami) a s ohľadom na uložený súhrnný trest aj pre násilnú trestnú činnosť. Na prospech odsúdeného je skutočnosť, že nebola u neho zistená závislosť od návykových látok, keď jeho trestná činnosť smerovala k získaniu finančných prostriedkov. Tu súd prihliadol, že odsúdený má vybudované napriek istým zisteným nedostatkom (pripisoval si pracovné výsledky iných) pracovné návyky, pre ktoré by v prípade prepustenia na slobodu nemal byť odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Nakoniec odsúdený mal v zmysle dodatku hodnotenia (č. I. 46) pred výkonom trestu aj pracovať. V tomto smere sa zdá byť v poriadku aj jeho sociálne zázemie. V prípade násilnej trestnej činnosti je zas nutné uviesť, že u odsúdeného neboli počas doby výkonu trestu zistené žiadne násilné či impulzívne sklony.

Pokiaľ ide o ostatnú argumentáciu prokurátora, ktorý navrhol zamietnuť návrh odsúdeného aj z dôvodu, že ten už raz podmiennečne prepustený bol, k tomu je nutné uviesť, nasledovné. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený skutočne už raz podmiennečne prepustený bol, a to dňa 21.05.2003 vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T/18/2001. Trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody v súčasnosti sa však podľa odsudzujúceho rozhodnutia dopustil v roku 2000. Teda ešte pred jeho podmiennečným prepustením. S ohľadom na uvedené tak prokurátorom uvádzaná

skutočnosť nie je v neprospech odsúdeného, ale práve naopak v jeho prospech, keďže súd nemá preukázané, že by sa po podmiennečnom prepustení odsúdený dopustil ďalšej trestnej činnosti. Inými slovami predchádzajúce podmiennečné prepustenie splnilo svoj účel.

Nakoniec súd sa mal v zmysle rozhodnutia krajského súdu vysporiadať aj s argumentáciou prokurátora uvedenou v jeho sťažnosti. Ten poukazoval, že zmena neodporúčajúceho stanoviska na odporúčacie zo strany ústavu bola založená „iba“

na skutočnosti, že odsúdený doložil, že pred nástupom na výkon trestu bol zamestnaný. Súd uvádza, že je zrejmé, že záverečné odporúčanie riaditeľa ústavu bolo ovplyvnené aj vyhodnotením rizika sociálneho zlyhania. Kým v prípade prvého hodnotenia bolo toto riziko vyhodnotené ako stredné, po úprave, ktorá nastala po doplnení skutkového stavu, bolo toto riziko už nízke. V tomto boli odsúdenému v rámci Formulára rizika sociálneho zlyhania (č. I. 7 - druhá strana) chybné pripísané až 3 negatívne body. Je nutné uviesť, že zamestnanie

pred výkonom trestu je časťou súboru širšie posudzovaných skutočností známych o odsúdenom (a nie izolovanou skutočnosťou), na základe ktorých bolo zistené nízke riziko sociálneho zlyhania.

Ďalej je potrebné uviesť, že je vecou úvahy riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody aké dá záverečné stanovisko v prípade odporúčania alebo neodporúčania k podmiennečnému prepusteniu. Toto stanovisko by malo vyjsť na základe logickej úvahy, ktorá má podklad v skutočnostiach zachytených v hodnotení. Súd však nesúlad medzi záverečným stanoviskom a obsahom hodnotenia nezistil. Súd zastáva názor, že nie je vôbec namieste bagatelizovanie skutočností o zamestnaní odsúdeného pred výkonom trestu ako marginálneho kritéria. Z povahy spáchanej trestnej činnosti totiž vyplýva, že odsúdený obchodoval s drogami a teda tie boli zdrojom jeho príjmu. Preto skutočnosť, že v podmienkach na slobode dokázal odsúdený zarábať na živobytie legálne, je významnou skutočnosťou, ktorá dáva predpoklad, že povedie po prepustení riadny život.

Na záver v tejto časti pokiaľ prokurátor poukázal v sťažnosti na nezodpovedné pristupovanie k práci odsúdeným, pripisovanie si cudzích výsledkov, nekritický postoj k trestnej činnosti, k týmto nedostatkom sa súd vyjadril už vyššie.

Krajský súd Trenčín vo svojom v poradí druhom zrušujúcom rozhodnutí uložil prvostuňovému súdu zaoberať sa otázkou správnosti a opodstatnenosti záveru riaditeľa ústavu o zistení manipulatívnych tendencií odsúdeného v komunikácii a správaní sa, ktoré zistenia sú významné pre posúdenie, či plnenie povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu je skutočným prejavom polepšenia alebo len prispôbením sa podmienkam výkonu trestu.

Z doplneného dokazovania, výsluchu zástupcu ústavu vyplýva, že v hodnotení ústavu sa toto konštatovanie uvádza z dôvodu, že manipulatívne tendencie majú vyplývať z hodnotenia sociálneho zlyhania. Z hodnotenia sociálneho zlyhania však nie je zisťiteľné na základe akých konkrétnych skutočností bol tento záver urobený. Z výsluchu zástupcu ústavu vyplynulo, že k tomu by sa vedel vyjadriť jedine psychológ ústavu. Zároveň dodal, že z pedagogickej dokumentácie nevyplýva manipulatívne správanie, voči personálu je odsúdený slušný.

Z výpovede psychológa ústavu vyplynulo, že v zásade to tam má byť uvedené ako jeden z rizikových faktorov, keďže sa vyhodnocuje rizikovosť z hľadiska recidívy. Iba jedenkrát sa rozprával s odsúdeným ako prišiel k nim do ústavu okolo dňa 20. 10. 2020. Manipulatívnosť konštatoval z dôvodu, že v komunikácii mala byť prítomná manipulatívnosť v tom ako mali byť poskytované informácie. Nevedel však uviesť čo presne sa tam rozprávalo. To, čo uviedol je vlastne záver jeho zápisu. Ani na doplňujúcu otázku nevedel bližšie popísať z akých konkrétnych skutočností vychádzal alebo na základe akých konkrétnych skutočností dospel k záveru o manipulatívnych tendenciách odsúdeného v komunikácii a správaní sa odsúdeného.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že konštatovanie zistenia manipulatívnych tendencií bolo vykonané iba na základe jedného rozhovoru pri nástupe do ústavu Dubnica nad Váhom, javí sa vzhľadom na odstup času ako neaktuálne, pričom je zároveň nepreskúmateľné.

Súd tak na toto negatívum konštatované v hodnotení ústavu ako nepreukazné neprihliadal, pričom poukazuje na skutočnosť, že z pedagogickej dokumentácie vyplýva, že manipulatívne správanie odsúdeného nebolo zistené, pričom odsúdený sa voči personálu správal slušne.

Krajský súd Trenčín zároveň uložil prostupňovému súdu povinnosť zistiť informácie o stave trestného stíhania odsúdeného vedeného na Prezídium PZ, Národnej kriminálnej agentúre Bratislava pod ČVS: PPZ-338/NKA-PZ-BA-2013 z hľadiska toho, či prípadné podmienené prepustenie dosúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nezmarí alebo nesťažuje účel trestného stíhania spočívajúci v tom, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odsúdený v danej veci vystupuje v postavení obvineného. Odsúdený bol pritom vydaný na územie Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, v ktorej aktuálne súd rozhoduje o podmieňanom prepustení odsúdeného. Odsúdený bol na územie Slovenskej republiky vydaný Kosovskými justičnými orgánmi s dvomi výhradami a to, že proti odsúdenému sa nevedie v Slovenskej republike iné trestné konanie, alebo že bol v Slovenskej republike odsúdený za iný trestný čin pred jeho vydaním, pre ktoré trestné činy sa jeho vydanie nedovolilo, a že odsúdený nemôže byť vydaný Slovenskou republikou do tretej krajiny bez povolenia ministra Kosova. Bolo požiadané o vydanie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie odsúdeného v tejto trestnej veci, avšak Kosovské justičné orgány zatiaľ neprávoplatne žiadost' o vydanie odsúdeného v tejto trestnej veci zamietli.

Aktuálny právny stav je teda taký, že platia výhrady Kosovských justičných orgánov, za ktorých bol odsúdený vydaný na územie Slovenskej republiky.

V prípade Kosova ide o Slovenskou republikou neuznaný štát, pričom Slovenská republika ho považuje za súčasť Srbska. Medzinárodne však ide o čiastočne uznaný štát, ktorý je pod administratívnou správou OSN. V prípade vydávania osôb na účely trestného konania do iných štátov platia v medzinárodných vzťahoch zásady rešpektu a dôvery, a reciprocity.

Zásada rešpektu a dôvery znamená, že justičné orgány vydávajúceho štátu prejavujú justičným orgánom iného štátu dôveru, že justičné orgány tohto štátu budú rešpektovať ich prípadné výhrady. Zásada reciprocity znamená, že vzťahy medzi štátmi sú založené na zhodnom postupe v obdobných prípadoch z oboch strán.

Posušenie týchto zásad môže mať svoje negatívne dôsledky a to v tom, že v prípade nerešpektovania výhrad justičných orgánov Kosova, by justičné orgány Slovenskej republiky mohli stratiť rešpekt a dôveru, a to nielen u justičných orgánov Kosova, čo by mohlo mať za následok, že justičné orgány cudzích štátov by z dôvodu nerešpektovania výhrad justičnými orgánmi Slovenskej republiky v budúcnosti mohli odmietajú vydávanie osôb na územie Slovenskej republiky. Na druhej strane v tom, že justičné orgány Kosova by mohli recipročne odmietajú rešpektovať výhrady justičných orgánov Slovenskej republiky v prípadoch vydania osôb Slovenskou republikou na územie Kosova. V konečnom dôsledku by to mohlo mať negatívne dôsledky aj na občanov Slovenskej republiky, ktorí boli alebo budú vydaní do Kosova.

V zmysle zásady špeciality ustanovenej v § 496 ods. 1 Tr. poriadku proti vydananej osobe nebude vedené trestné stíhanie pre iné trestné činy spáchané pred jej vydaním než tie, pre ktoré bola vydaná. Podľa § 495 ods. 1 Tr. poriadku ak dožiadaný štát vydal osobu s výhradou, musí sa výhrade vyhovieť.

Vzhľadom na vyššie uvedené zásady, uplatnenú výhradu a zákonné ustanovenia, v záujme zachovania rešpektu a dôvery cudzích justičných orgánov v justičné orgány Slovenskej republiky, súd pri svojom rozhodovaní na trestné stíhanie vedené pod ČVS: PPZ-338/NKA-PZ-BA-2013, ktoré bolo z dôvodu reorganizácie preevidované na číslo spisu ČVS: PPZ-127/NKA-BA2-2019 neprihliadal.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.